

LA MORERA DE MONTSANT

21 febrer de 2015

Com ja fa fred, es temps de gripes i de calçotades.

Si, era la sortida clàssica de calçotada, però aquest anys la grip va fer estralls en els nostres socis i de les nostres sortides culturals.

En el dia convingut, els interessats anaren a inscriure's ràpidament, doncs inicialment havia 55 persones inscrites, però un a un van anar caient fins arribar a 39 supervivents.

Tots nosaltres, amb una mica de retard (la primera vegada) sortíem del nostre punt habitual, davant de Santa Tereseta, amb direcció Tarragona i fent una parada a l'àrea del Medol per esmorzar i agafar forces per emprendre camí cap a la Garrotxa.

Varem arribar a la Cartoixa de Santa Maria d'Escaladei, on ens estaven esperant per iniciar la visita.

Al baixar de l'autocar varen notar una suau fresqueta freda que ens va deixar garrativats.

Aquesta ordre cartoixana va néixer a França, sent el seu fundador Bru de Colònia. Va fer que els eremites, persones dedicades a la pregària i a la meditació però que vivien individualment, en la muntanya del Montsant on hi existeixen moltes balma, visquessin amb comunitat.

La primera comunitat va ser de 12 pares al 1203. Amb els segles va augmentar fins arribar a ser 30 pares.

Organitzava i governava el Prior. Per aquets motiu, va haver un temps que aquella zona era coneguda com el Priorat.

En la desamortització de Mendizábal, el monestir va ser expropiat i els pares varen haver d'abandonar-lo per no tornar-hi mai més.

Després de l'abandó de 140 anys, l'any 1980 el conjunt de les ruïnes cartoixanes va declarar-se d'Interès Nacional.

La reforma va iniciar-se l'any 1990. Van mostrar-nos una de les cel·les restaurades . Consta d'un espai de treball i a la vegada de meditació i pregària, un altre de habitació menjador i cuina.

També un jardí i terreny per cultiva hortalisses així com un safareig per rentar la seva roba. Només sortien un dia a la setmana.

Hi havia un altre grup de persones que eren "els germans" que s'encarregaven de la gestió de la mongia i la conreria, que era l'espai públic exterior al monestir.

Un altre lloc també restaurat es una part de la galeria de un dels claustres.

Ara, ja esta aprovat la reforma de l'església de Santa Maria, només falta tindre els diners necessaris.

Un cop acabada la visita a la Cartoixa, varem emprendre camí cap a Falset per visitar el Celler Cooperatiu.

Allí ja havia un empleat esperant-nos, però faltava la guia que semblava es retardant una estona.

Molt amablement, en Blai va fer-nos entrar dintre del celler, construït el 1919 obra de l'arquitecte Martinell, constructor de varies cooperatives de la zona i que son coneguts com Catedrals del vi. Es caracteritzen per les seves façanes d'inspiració medieval.

La façana orientada sempre al Nord, perquè mai no toca el sol.

En espera de la guia, va convidar-nos a prendre un tast del millor vermut de Falçet fet amb 120 herbes aromàtiques.

Però, en un moment varem veure que la guia no vindria.

I així va ser. Estava preparada una explicació teatralitzada per en Blai de tot el procés: des de que arriba el raïm, les diferents etapes de fermentació, la creació de l'arquitectura del celler.

Amb la complicitat espontània d'una sòcia del centre, component del grup de teatre, l'explicació encara va ser més distesa i desenfadada.

Un cop acabat el recorregut per dins del celler, a la sala de tastos, també hi havia preparat unes copes per degustar els vins i la botiga per fer alguna que altre compra per portar-la a casa.

Un cop acabat, varen pujar al autocar per traslladar-nos al restaurant, on varen degustar una "calçotada" completa, amb calçots, carn a la braça, flam i sobretot el cafè.

Cap a les cinc de la tarda, retornarem a emprendre el viatge de tornada cap a Barcelona, gaudint d'unes vistes sobre Tarragona meravelloses amb la posta de sol. Després, a poc metres allí, va caure un aiguat imponent. Tots pensaven amb la arribada a Barcelona i la tornada a casa de cada u de nosaltres, però la gran sorpresa va ser quan a pocs kilòmetres varem veure el terra tot sec i que no havia caigut cap gota.

Varem acomiadar-nos en el mateix lloc de la sortida, desitjant-nos una bona Pasqua pels que no ens tornarem a retrobar en la sortida de Setmana Santa.

Núria Bosch i Costa

CARTOIXA de SANTA MARIA d'ESCALADEI

Cel·la restaurada

Meditació i Pregaria

Menjador

Jardí

Claustre

Visita teatralitzada al Celler
Cooperativa de Falset

CALÇOTADA RESTAURANT SPORT

